

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 49 (8 februari 2021) – www.roerkerken.nl

Inleiding

De persconferentie van dinsdag 2 februari j.l. bracht weinig nieuws, al was het maar omdat het een en ander al uitgelekt was voordat het bekend werd gemaakt. Voorlopig zou alles blijven zoals het was, met uitzondering van de (basis-)scholen en de kinderopvang. Die zouden weer open mogen. Dat mag opmerkelijk heten, omdat blijkbaar niet langer meer het medisch belang voorop staat, maar het maatschappelijk en economisch belang. Zelfs een viertal intensive-care-artsen vindt dat veel leerlingen in het basis- en middelbare onderwijs een serieuze leerachterstand oplopen. Ze wijzen erop dat winkels, café's, restaurants en kapsalons wel erg lang gesloten blijven en dat veel ondernemers deze crisis niet zullen 'overleven'. De artsen vrezen bovendien dat het aantal mensen dat in armoede leeft toeneemt en de kloof tussen arm en rijk groeit. Wat voor hen echter de doorslag geeft is dat de coronamaatregelen een te grote tol eisen en niet opwegen tegen de gezondheidswinst die ziekenhuizen boeken. Ze bepleiten dan ook versoepeling van de maatregelen en daarbij te accepteren dat er als gevolg van Corona meer mensen zullen overlijden. Ze wijzen erop dat ernstig zieke Corona- patiënten zelden volledig herstellen, doordat ze *"ernstige comorbiteit hebben zoals overgewicht, hoge bloeddruk en/of suikerziekte, allemaal risicofactoren voor een ernstig verlopende COVID-19-infectie"*. Bovendien heeft de helft van de voormalige ic-patiënten belangrijke 'rest-klachten'. Allemaal redenen voor de artsen om te pleiten voor minder strenge maatregelen (NRC). Wat ook frappant mag heten is dat de avondklok waar aanvankelijk zoveel (politieke en maatschappelijke) weerstand tegen was, ook na 10 februari a.s. waarschijnlijk nog (even) van kracht blijft ...

Aswoensdag (17 februari)

Het bisdom Roermond heeft een gebedskaart uitgebracht voor mensen die graag stilstaan bij Aswoensdag, maar vanwege de coronamaatregelen niet op de gebruikelijke wijze aan de uitreiking van het askruisje kunnen deelnemen. Op de kaart staan enkele gebeden en een korte overweging die aansluiten bij het vieren van Aswoensdag in coronatijd. Aswoensdag volgt na carnaval en is het begin van de Vasten en de 40-daagse voorbereidingstijd op Pasen. In veel Limburgse parochies worden de Aswoensdagvieringen doorgaans zeer druk bezocht, vaak met medewerking van de plaatselijke carnavalsverenigingen. Dat kan dit jaar vanwege de coronamaatregelen niet op de gebruikelijke wijze, omdat er aan elke viering maar maximaal dertig mensen mogen deelnemen. Ook het askruisje op het voorhoofd kan dit jaar niet worden uitgereikt. In plaats daarvan heeft het Vaticaan toestemming gegeven om bij gelovigen als boven het hoofd te strooien, waardoor er geen sprake hoeft te zijn van fysieke aanraking. Als alternatief heeft het bisdom daarom de gebedskaart uitgebracht. Mensen die dat willen, hebben daardoor de gelegenheid om toch stil te staan bij Aswoensdag en een moment van persoonlijke bezinning te houden. De kaart kan ook gebruikt worden voor gebedsdiensten in kleine kring. De gebedskaarten worden verspreid via de parochies, die ze kunnen uitdelen of in de dagkapel of een andere openbare plek kunnen leggen, waar belangstellenden ze kunnen afhalen. *"De gebedskaart vervangt het liturgische moment van de asoplegging niet"*, zegt vicaris Ed Smeets van het bisdom Roermond, *"maar biedt onder de huidige omstandigheden mensen wel de*

gelegenheid om bij Aswoensdag stil te staan. Dat is altijd nog beter dan Aswoensdag helemaal overslaan". De traditie van het uitdelen van een askruisje of het strooien van as bestaat in de Kerk al heel lang en is een teken van boetedoening en een herinnering aan de vergankelijkheid van het leven. De priester spreekt daarbij de tekst uit "Bedenk wel, stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren."

Aswoensdagvieringen (17 februari) – beperkt toegankelijk (max. 30 kerkgangers)

08.00 uur: St. Odiliënberg

17.30 uur: Vlodrop (gebedsdienst)

18.00 uur: St. Odiliënberg

18.00 uur: Melick

19.30 uur: Posterholt

19.30 uur: Herkenbosch

Gebedskaart Aswoensdag

(inleiding) 'Bedenk wel: stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.' (Gen. 3,19) Wie kent deze woorden niet? We horen ze jaarlijks bij het askruisje. Stof en as, in zak en as, op- en afgebrand, of een burn-out, het akelige besef van broosheid en breekbaarheid, de beperkingen van het leven en de grenzen van het samen leven... Juist in dit coronajaar nu we allemaal flink door het stof gaan worden deze woorden weer eens afgestoft en klinken ze wellicht als nieuw: stof zijt ge en tot stof zult ge weerkeren. En toch... ze komen uit het boek van de Schepping: was het niet uit stof dat God de mens geschapen had? Had Hij ons niet de levensadem in de neus geblazen, toen Hij ons uit het stof der aarde geboetseerd had? En zou Hij dat dan nu niet meer doen?

Aswoensdag is het begin van de veertigdaagse vastentijd op weg naar Pasen. Met Pasen vieren we als christenen Jezus' verrijzenis uit de doden: Hij staat op en gaat ons voor door leven en dood naar de nieuwe Schepping. En wij zijn ondertussen uitgenodigd Hem te volgen op zijn wegen. De veertigdagentijd is een tijd van inkeer en bezinning, van boete en verzoening, met God, met elkaar en met jezelf. Het is een serieuze en strenge, maar bovenal zinvolle, hoopvolle en vreugdevolle tijd, want door de veertigdagentijd heen zijn we op weg naar het nieuwe leven, het Pasen van de Heer, waarin we nu al mogen delen! Gezien de beperkingen die het coronavirus met zich meebrengt zal het niet voor iedereen mogelijk zijn aan de viering van Aswoensdag deel te nemen. Vandaar dat we u langs deze weg deze kaart aanreiken met enkele teksten uit de viering van Aswoensdag en ter bezinning.

(lezing) *"Keert tot Mij terug, van ganser harte, met vasten, met geweent en met rouwklacht. Scheurt uw hart en niet uw kleren, keert terug tot de Heer uw God, want genadig is Hij en barmhartig, lankmoedig en vol liefde, en Hij heeft spijt over het onheil"*(Joël 2, 12-18)

(gebed) *God, Gij wilt de dood van de zondaar niet, maar zijn bekering. Wij erkennen dat wij maar stof en as zijn en tot stof zullen terugkeren. Help ons deze veertig dagen zo te benutten dat wij vergiffenis van zonden verkrijgen en tot nieuw leven komen naar het beeld van Hem die uit de doden is opgestaan: Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer. Amen.*

(Gebed bij het evangelie van Aswoensdag [Mt. 6, 1-6. 16-18]): *Heer Jezus, vasten en vreugde gaan voor ons vaak niet samen. U bent het die van de veertigdagentijd toch een opgewekt*

gebeuren maakt. U nodigt ons uit belangeloos en ongezien te geven, omdat U weet dat we van geven gelukkig worden. U zet ons aan in de binnenkamer van ons huis en ons hart uw en onze Vader te ontmoeten in gebed met het vredevolle vertrouwen dat Hij ons kent, door en door. En U zegt ons in blijdschap kleine stappen in de liefde te zetten door in eenvoud en goedheid te leven, voor U en jegens elkaar, in het verborgene, zonder omhaal van woorden of opzienbarende daden. Ja, U wilt voor ons van deze vastentijd een vreugdevolle, vredevolle en zinvolle tijd maken. U maakt ons nieuw! Wij danken U daarvoor! Maak ons nieuw! (naar Ine Driessen).

Personalia

Op donderdag 4 februari j.l. namen we in het crematorium van Roermond afscheid van **Renate van Dijk-Ebus (1944-2021)** uit St. Odiliënberg (Elzenlaan). Renate kwam op 22 juli 1944 ter wereld in Mönchengladbach, tijdens de bombardementen van de geallieerden op die stad, met een PTSS tot gevolg, een trauma waar ze haar leven lang last van zou hebben maar dat ze altijd goed heeft weten te camoufleren. Het viel niet mee op te groeien in een door de oorlog geteisterd land. Toch kon en mocht ze een opleiding tot Handelskauffrau' (bedrijfskunde) volgen. Op 17-jarige leeftijd leerde zij tijdens een 'Hausball' haar toekomstige echtgenoot Fon van Dijk uit Breda kennen, die vanwege zijn studie vaker stage op zee moest doen. Omdat zij dat maar niks vond, zette ze haar sterke wil door en koos hij een andere studierichting en ging hij uiteindelijk als ontwerper in de (textiel-)machinebouw aan de slag. Nadat ze in 1965 in St. Odiliënberg aan de Jan van Abroeklaan een huis hadden gekocht stapten ze het jaar erop in het huwelijksbootje. In die tijd werd ze directiesecretaresse en in die functie zou ze haar 'baas' maar liefst 36 jaar lang (tot aan zijn dood) trouw blijven. Omdat zij als enige een grote invloed op haar chef had, groeide ze in de loop der jaren uit tot een interne 'ombudsvrouw', een functie die haar op het lijf geschreven was. Ze kreeg 'procura', waardoor zij haar bestuurlijk handelsinstinct ten volle kon ontplooien. Hoewel ze zelf geen kinderen had toonde ze zich een ware moeder voor de kinderen uit de buurt, die door 'tante Renate' enorm verwend werden. Het leven in twee 'vaderlanden' bood haar veel voordelen, zoals twee vriendenkringen en twee culturen waarvan ze geweldig genoot. Met haar verzorgde verschijning, in combinatie met haar spontaniteit, haar sterke wil en een vleugje trots, haar bijzondere intuïtie was zij meer dan 54 jaar een trouwe partner van en voor Fon. Medio vorig jaar werd darmkanker bij haar gediagnostiseerd. Na een chemokuur en 25 bestralingen werd ze geveld door een hartinfarct. Een acute operatie bood nog enig soelaas, maar toen ze daarna ook nog eens door een beroerte getroffen werd, bleef er weinig of geen hoop meer over. Toen God haar op woensdag 27 januari j.l. in het ziekenhuis van Geilenkirchen tot zich riep betekende dat niet alleen het einde van haar mooie leven, maar ook het einde van haar lijden dat gelukkig niet al te lang heeft geduurd.

Vanmiddag (8 februari) werd in de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch de uitvaartdienst gehouden voor **Gitte Staadegaard-Saris (1971-2021)** van de Bronneberg. Geboren eind 1971 in Deventer, maar sinds 1976 getogen in Herkenbosch (in verband met het werk van haar vader bij de Akzo) bleek ze niet lang daarna ongeneeslijk ziek te zijn, een auto-immuunziekte waartegen van alles en nog werd ondernomen maar waar echter geen kruid tegen gewassen bleek. Desondanks bleef ze altijd positiviteit, opgewektheid en vriendelijkheid uitstralen. Als ze iets niet wilde, dan was het dat men medelijden met haar had. Na de middelbare school ging ze in Sittard maatschappelijk werk studeren. Een logische

keuze, want ze was een echt mensen-mens: ze had graag mensen om zich heen, hield van gezelligheid en ging graag uit. Zo leerde ze haar grote liefde Koen kennen. In 1997 onderging ze een levertransplantatie. Er volgde een zware periode van herstel, maar daarna kon ze met minder beperkingen de draad van het leven weer oppakken. Samen met Koen, Richard en Annemiek maakte ze het jaar erop een onvergetelijke reis naar Amerika. Gitte en Koen gingen samenwonen op de Strikkenhof in Haelen en van daar uit werd in 2002 getrouwd. Ze ging werken bij slachtofferhulp waar ze bijna 20 jaar lang teamleider was. In 2004 raakte ze in verwachting, maar haar vreugde daarover zou maar van korte duur zijn. Haar lichaam kon het niet aan en heeft ze Bart moeten verliezen. Ondanks haar intense verdriet bleef ze positief en probeerde ze alles uit het leven te halen wat erin zat. Gitte had iets met carnaval: In 2014 en 2019 waren Gitte en Koen onderdeel van de boerenbruiloft. Als moeder van de bruid ging ze op carnavalszondag mee. Het kostte haar veel energie maar daar ging alles voor aan de kant. Ook van vakanties en het samenzijn met familie en vrienden kon ze intens genieten, van de repetities en uitvoeringen van het JOC-koor, maar vooral van haar hondje Bo die ze zozeer miste toen ze in het ziekenhuis lag. De laatste jaren werd ze alsmaar zieker en moest ze steeds meer dingen laten. Het deed haar verschrikkelijk veel pijn om haar werk op te geven en ook het sociale leven viel haar zwaarder en zwaarder. Zo graag wilde ze weer een transplantatie, want ze had nog zoveel plannen. Spannend was dan ook de screening eind vorig jaar, toen het lange wachten begon. Ze bleef de moed erin houden: "Ich schaffe das!" schreef ze steeds. "Ik kies het leven!" Eind oktober belandde ze echter in het ziekenhuis in Groningen waar ze in levertransplantaties gespecialiseerd zijn. Zaterdagmorgen 30 januari gebeurde wat allen eigenlijk al vreesden: er was geen hoop meer. En zo hebben haar dierbaren haar daags erna moeten laten gaan. Na de (ge-live-streamde) uitvaartmis in de St. Sebastianuskerk volgde in Roermond de crematie.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl